

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความอิสระ
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	กลุ่ม
$I \times G$	แทน	ปัจจัยพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเครียดเฉลี่ย ในระยะก่อน

การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองและผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของ

การทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนความเครียดของผู้ป่วยรองแต่ละกลุ่มดังแสดงต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 คะแนนความเครียด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ระยะ			ระยะ		
	Pre-test	Post-test	Follow up	Pre-test	Post-test	Follow up
1	100	94	94	1	104	110
2	102	97	95	2	106	103
3	95	93	92	3	98	97
4	100	95	95	4	105	107
5	96	93	92	5	96	100
6	101	97	98	6	97	95
รวม	594	569	566	606	612	616
$\bar{X}$	99	94.83	94.33	101	102	102.67
SD	2.83	1.84	2.25	4.47	5.80	6.56

จากตารางที่ 2 พบร่วม คะแนนความเครียดเฉลี่ย ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเกสตัลท์เป็น 99, 94.83 และ 94.33 ตามลำดับ ส่วนผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุมเป็น 101, 102 และ 102.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเครียดในระดับต่าง ๆ ของ การทดลองของผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และ ผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม ($N = 6$)

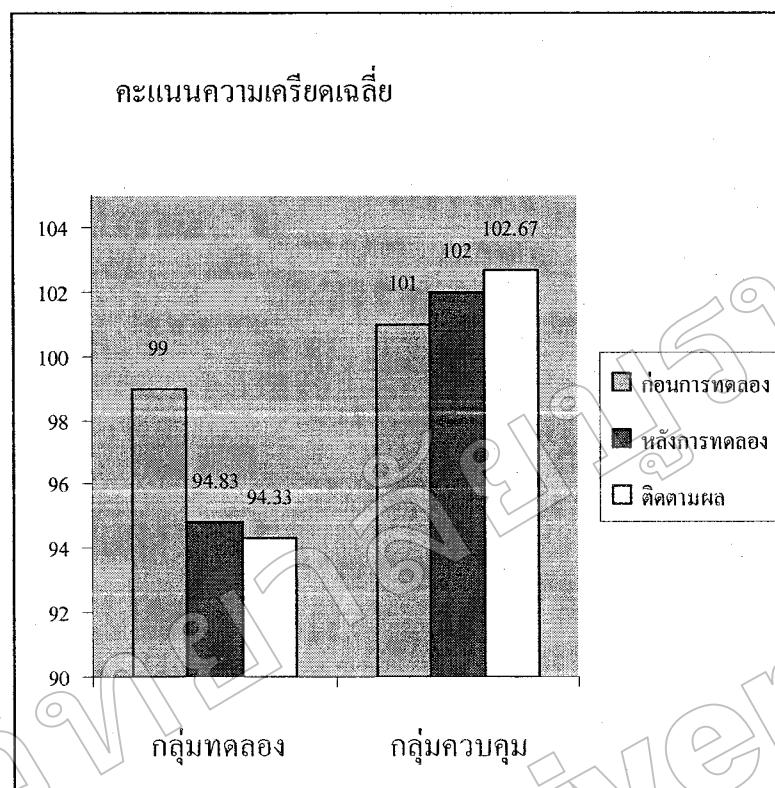
กลุ่ม	ระดับการทดลอง	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	99	2.83
	หลังการทดลอง	94.83	1.84
	ติดตามผล	94.33	2.25
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	101	4.47
	หลังการทดลอง	102	5.80
	ติดตามผล	102.67	6.56

จากตารางที่ 3 พบร่วม ในระดับก่อนการทดลอง ผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้ คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด 99 และ 101 ตามลำดับ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.83 และ 4.47 ตามลำดับ

ระดับหลังการทดลอง พบร่วม ผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ เกสตัลท์และผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 94.83 และ 102 ตามลำดับ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.84 และ 5.80 ตามลำดับ

ระดับติดตามผล พบร่วม ผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ เกสตัลท์และผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 94.33 และ 102.67 ตามลำดับ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.25 และ 6.56 ตามลำดับ

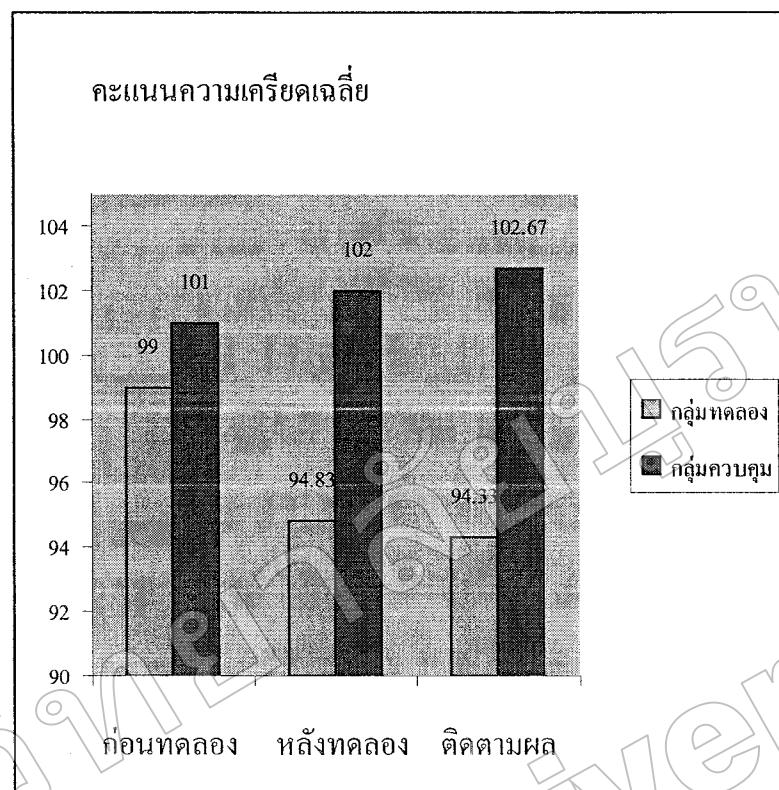
นั่นคือระดับก่อนการทดลองของผู้ป่วยรองทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดใกล้เคียง กัน แต่ในระดับหลังการทดลองความเครียดของผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม แบบเกสตัลท์มีค่าลดลงเป็น 94.83 ในระดับติดตามผลลดลงอีกเล็กน้อยเป็น 94.33 ส่วนผู้ป่วยรอง กลุ่มควบคุมมีคะแนนความเครียดเฉลี่ยใกล้เคียงกันทั้ง 3 ระยะคือ 101, 102 และ 102.67 ตามลำดับ

ภาพที่ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบGESTALT และผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุมในระยະต่าง ๆ ของการทดลอง

ภาพที่ 1 แสดงผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบGESTALT มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยະก่อนการทดลองเป็น 99 ระยະหลังการทดลองเป็น 94.83 ซึ่งลดลงจากระยະก่อนการทดลองเท่ากับ 4.17 ส่วนระยະติดตามผลมีค่าเท่ากับ 94.33 ลดลงจากระยະก่อนการทดลองเท่ากับ 4.67

ส่วนผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความเครียดระยະก่อนการทดลองเป็น 101 ระยະหลังการทดลองเป็น 102 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยະก่อนการทดลองเท่ากับ 1 ส่วนระยະติดตามผลมีค่าเท่ากับ 102.67 เพิ่มขึ้นจากระยະก่อนการทดลองเท่ากับ 1.67 และเพิ่มขึ้นจากระยະหลังการทดลองเท่ากับ 0.67

ภาพที่ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระหว่าง ๆ ของการทดลองระหว่างผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 2 พนบว่า ระยะก่อนการทดลองผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดใกล้เคียงกับผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม แต่ระยะหลังการทดลองผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม เท่ากับ 7.17 และระยะติดตามผลผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 8.34

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนระหัสว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

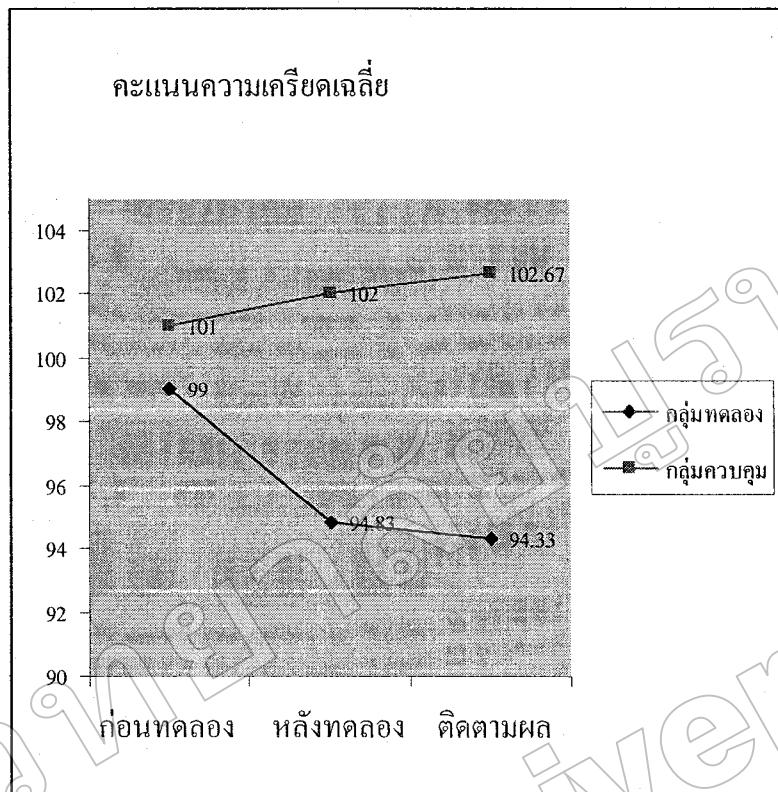
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนระหัสว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	11	817.64		
Group (G)	1	306.25	306.25	5.99 *
SS w/in Groups	10	511.39	51.14	
Within Subjects	24	141.33		
Interval	2	19.06	9.53	3.52 *
I x G	2	68.17	34.08	12.60*
I x SS w/in Groups	20	54.11	2.71	
Total	35	958.97		

* $p < .05$

$$F_{.05} (1, 10) = 4.96, F_{.05} (2, 20) = 3.49$$

จากตารางที่ 4 พนวณ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 12.60^*$) คะแนนความเครียดเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.52^*$) และคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ เกสตัลท์และผู้ป่วยกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($F = 5.99^*$)

ภาพที่ 3 กราฟเดินแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้คำปรึกษากับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พนว่า

1. ในระยะก่อนการทดลองค่าคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ปักครองกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ปักครองกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน
  2. ในระยะหลังการทดลอง ผู้ปักครองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ปักครองกลุ่มควบคุม
  3. ระยะติดตามผล ผู้ปักครองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ปักครองกลุ่มควบคุมซึ่งเดียวกัน
- ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ขึ้นอยู่กับระยะของการทดลอง กล่าวคือ ระยะก่อนการทดลองคะแนนความเครียดเฉลี่ยจะใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไปคะแนนเฉลี่ยความเครียดก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยระหว่างผู้ป่วยกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์กับผู้ป่วยกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตาม

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	12	12	0.64
Within Group	30	565.5	18.85	

$$F_{.05} (1,12) = 4.75$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการ Welch - Satterthwaith (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า $df = 12$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ก่อนเริ่มการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีความเห่าเที่ยงกัน

ตารางที่ 6 ผลของการทดสอบยอมของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	<i>df</i>	SS	MS	<i>F</i>
Between Group	1	154.08	154.08	8.17 *
Within Group	30	565.5	18.85	

* $p < .05$

$F_{.05}(1,12) = 4.75$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการ Welch – Satterthwaith (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า *df* = 12

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยรุ่งกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยรุ่งกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากผลการทดลองในตารางที่ 6 และพิจารณาผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า ระยะหลังการทดลอง คะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยรุ่งกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ต่ำกว่ากับผู้ป่วยรุ่งกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 ผลของการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระดับติดตามผลการทดลอง

Source of Variation	<i>df</i>	SS	MS	<i>F</i>
Between Group	1	208.33	208.33	11.05 *
Within Group	30	565.5	18.85	

* $p < .05$

$F_{.05} (1,12) = 4.75$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการ Welch – Satterthwaith (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า *df* = 12

จากตารางที่ 7 พบว่าในระดับติดตามผลการทดลองคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดลองในตารางที่ 6 และพิจารณาผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า คะแนนของผู้ป่วยกรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ต่ำกว่าผู้ป่วยกรองกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์และผู้ป่วยในกลุ่มควบคุมระหว่างระยะเวลาการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 8 ผลของการทดสอบย่อยของระยะเวลาการทดลองในผู้ป่วยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	5	72.28		
Interval	2	78.78	39.39	39.83 *
Error	10	9.89	0.99	
Total	17	160.94		

* $p < .05$

$F_{.05}(2,10) = 4.10$

จากตารางที่ 8 พบร่วมกันว่าคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ส่งผลให้ความเครียดของผู้ป่วยในกลุ่มทดลองเปลี่ยนแปลงไปไม่เท่ากันตลอด จึงทำให้ผู้วิจัยต้องเปรียบเทียบรายคู่ ซึ่งผลแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเครียดเฉลี่ยของผู้ป่วยรองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวเเมน-คูลส์

$\bar{X}$	ติดตามผล	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง
94.33	94.83	94.83	99
94.33	-	0.5	4.67*
94.83			4.17*
99			-
r		2	3
$q .95 (r,10)$		3.15	3.88
$q .95 (r,10) \sqrt{MS_{error}}$		1.28	1.58
n			

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบร่ว่าผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั้นคือ ผู้ป่วยรองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์มีคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลน้อยกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบร่วมแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 10 ผลของการทดสอบย่อของระยะเวลาในผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	5	439.11		
Interval	2	8.44	4.22	0.95
Error	10	44.22	4.42	
Total	17	491.78		

$$F_{.05}(2,10) = 4.10$$

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุมมีคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั้นคือผู้ป่วยรองกลุ่มควบคุมมีคะแนนความเครียดเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง ไม่แตกต่างกัน